

BOŽKOPIS TĚŠÍNSKÝ

Listopad 2019

Sarah

Tentokráte česky!

Absolvent

První šéfredaktorka Božkopisu

Rozhovor s prof. D. Kuřovou

Vysoká - Kdo mi pomůže?

Povolání - Nejbláznivější?

Recepty k tabuli - Radí odborník

ŠÉFREDAKTORKA

Magdalena Bilková

ZÁSTUPCE ŠÉFREDAKTORKY

Val Pavlincová

REDAKTOŘI

Markéta Lampartová

Tereza Szkanderová

Aneta Schwarzová

Anna Murycová

Megi Heczková

GRAFIKA

Kristýna Gabrišová

Kateřina Gančarčíková

Kontakt, stížnosti, nápady, chvály:

gmctbozkopis@seznam.cz

Zdroje obrázků, není-li uvedeno jinak:

Pinterest, Google Obrázky, školní archiv

Milí čtenáři Božkopisu,

každý z nás si dříve či později musí nutně položit otázku: A kam teď? Na základních školách jsme volili mezi gymnáziem a střední školou s konkrétním zaměřením, což bylo mnohdy nelehké. Má sestra před takovým rozhodováním stojí právě teď a na rozdíl ode mne nemá vůbec tušení, kam by ráda. Vidím tak z první ruky, jak je těžké udělat v patnácti letech rozhodnutí, které ovlivní celý náš následující život. Jenže v deváté třídě rozhodování nekončí. Přijde totiž čtvrtý ročník a je to tu znova. Na vysokou? A kterou, jaký obor, jaké povolání? Tady, nebo v cizině?

Protože se tyto problémy týkají nás všech a nikoho neminou, připravili jsme pro vás číslo, které vám nabídne přehled o různých společnostech, jež pomáhají studentům při volbě další cesty, ať už vede kterýmkoliv směrem. Dozvíte se, co si o tomto tématu myslí vaši spolužáci, a také si můžete přecíst příspěvek o nejabsurdnějších povoláních.

Závěrem bych ráda věnovala toto číslo Božkopisu Františku Janouchovi, našemu absolventu (1992 – 1999) a celé redakci tehdejšího studentského časopisu UNION, která byla naším tichým předchůdcem schovávajícím se ve stínu pod školní lavicí.

Užijte si čtení.

Magdalena Bilková, šéfredaktorka

OBSAH

K zamyšlení

- Jasná vize, či nezodpovězené otázky?

Rozhovor

- Sarah Rothmann z Fulbrightovy nadace

TOP 5

- Podivná povolání

Rozhovor

- Denisa Kufová

Jak prorazit

- Svět písmen a informací

Absolvent

- Johana Filipová

K zamyšlení

Jasná vize, či nezodpovězené otázky?

Taky vás už začínají štvat ty nekonečné a neustále otázky ze strany rodiny, učitelů a přátel ohledně vašeho budoucího povolání a vysoké školy?

Otázky, které vyvolávají spoustu otazníků a vykřičníků, které jako výstražný alarm hlásají, že už nadešel čas se rozhodnout. Jenže vy prostě nevíte! Moc byste chtěli převést tyto tázací a rozkazovací věty na jednu oznamovací s jasnou odpovědí, ale nejde to. Je ale opravdu tak důležité mít jasnou vizi a perfektní plán pro naši budoucnost? Nestačilo by jen tak plout životem a čekat, co nám přinese? I nás dlouho tato otázka pronásledovala,

stávala se naší noční můrou a za každou cenu jsme usilovali mít naplánovanou budoucnost jako ostatní studenti kolem nás. V předchozí větě jsme sice použily minulý čas, ale nemyslete si, že naše otazníky zmizely. Jediné, co zmizelo, byly naše obavy a postoje. V tomto ohledu pro nás slovo „problém“ změnilo svůj význam. To, že ještě nemáme potuchy o tom, co nás čeká, bereme naopak jako výhodu, která nás nijak neomezuje, nýbrž nám dává svobodu a volné ruce. Spíš nohy, teda. Podívejme se na příklad jednoho z mnoha studentů, který zastává konzervativní postoj. Od dětství má jasno v tom, co by chtěl později dělat.

Směřuje k tomuto cíli své záliby, o vysoké škole má dávno rozhodnuto a nevidí kolem sebe jiné možnosti. V mysli má přesně nastavený svůj životní rozvrh: střední, vysoká škola, práce, kariéra, děti (možná?) a pak doklepat život do konce. Není to ale málo? Není lákavější přidat do tohoto pomyslného rozvrhu více položek ve formě zkušeností, dobrodružství a zážitků?

Společně o tom už delší dobu přemýšlíme. Nechceme být už déle svázaný těmito nepsanými pravidly a automatickým naprogramováním mysli na modul „jasná vize“. Život přeci není o tom uzavřít se do vlastní bubliny, kterou nedokáže narušit nejostřejší trn překrásné růže možností. Svět před námi skrývá mnoho možností, které z našeho současného místa nejsme schopni postřehnout. Stačí k tomu však tak málo. Nepřehlížejme možnosti, které nám život nabízí. Zkoušejme nové věci, které jsme dosud nezkusili! Cestujme a poznávejme nové kultury, kraje a lidi. Ti nám do života mohou přinést mnoho. Mluvíme z vlastní zkušenosti. Vždyť i jen brigáda, kterou není tak lehké získat, se stává velkým

posunem a úspěchem na vaší cestě životem. Nebojte si dávat vyšší cíle, které se zdají být nedosažitelné a nereálné. Nic totiž není nereálné! Vše se může stát skutečností. Je pouze na vás, jak s tímto naložíte. A nezapomeňte, i když o své budoucnosti v této chvíli nemáte jasnou představu a třeba přemýšlíte o studijní pauze naplněné cestováním nebo prací v zahraničí, jděte za svým srdcem a najděte své toulavé boty. To je totiž někdy mnohem víc, i když se to tak na první pohled nemusí jevit.

Jsme v tom s vámi!
Vaše Megi & Markéta, 3. A

Mnoho adolescentů nemá o své budoucnosti jasnou vizi. Proč je zrovna pro nás tak těžké nalézt vhodné povolání, když si naši rodiče dokázali vybrat – nebo také oni tápali při své životní volbě? Stáváme se příliš vybíraví a nic se nám nezdá být dost dobré, nebo jsme příliš váhaví? Máme o své budoucnosti už v tomto věku jasnou představu, nebo stále tápeme? A jak to vidí naši studenti? Pojd'me se na to podívat.

Adam (kvinta): Na výšku bych určitě chtěl, teda pokud vše vyjde. Rád slovíčkařím, a tak bych chtěl zkusit právníčinu. Kdyby to ale nevyšlo, mám záložní plán, a to být trenérem. Rád povzbuzuju a hecuju lidi, a to trenér přece musí, ne?

Elenka (prima): Já bych chtěla být učitelkou na prvním stupni základní školy. Mám moc ráda děti! A taky biologii.

Mája (septima): Určitě bych se chtěla zaměřit na sociální vědy, konkrétně na psychologii.

Markéta (2. A): Asi bych chtěla zkusit pedagogiku.

Radek (3. A): Je to složitější. Rád bych propojil trénink s výživovou poradnou – chtěl bych lidem poskytovat komplexní návod na zdravý život.

Zina (1. A): Lákala by mě fyzioterapie.

Leona (1. A): V tomto ohledu mám jasno od dětství - právníčka!

Kája (1. A): Chtěla bych být doktorkou, konkrétně se specializací na plastickou chirurgii.

Markét (3. A): Vůbec nemám tušení. Čekám, co mi život nabídne.

Megi & Markéta, 3. A

Sarah Rothmann

Rozhovor

Interview

Když jsem otevřela dveře kavárny, byla jsem podivně klidná. Těšila jsem se na rozhovor s tou, která díky velké dávce odvahy nechala za mořem rodinu i všechno, co zná, a teď nás dennodenně vyučuje svou mateřštinu. Dámy a pánové, Sarah Rothmann – tentokrátě česky.

Jak ses vůbec dostala do Česka?

Čtyři roky jsem studovala na vysoké škole Bates angličtinu a pedagogiku. Součástí mé praxe byla výpomoc na základních a středních školách a během posledního ročníku jsem měla možnost získat Fulbright grant, který umožňuje vyjet ze země a učit v zahraničí. Každý měsíc navíc dostávám od americké ambasády peníze na běžný život, něco jako výplatu. A pak už to bylo jen o cestování – vystřídala jsem letadlo a vlak. Z Bostonu do Frankfurtu, odtud do Prahy a nakonec sem, do Českého Těšína. Byla

to náročná cesta.

Dvanáctihodinová trasa se kvůli časovému posunu zdála být jednou tak dlouhá, ale zvládla jsem to a tak mě tu máte.

Chtěla jsi být vždycky učitelkou?

Ano. Jsem nejstarší ze sedmi sourozenců, kterým jsem mentorem, a navíc miluju, když si moje sestra nebo student něco uvědomí a přijde takový ten „aha!“ moment. Dosud jsem hodně doučovala, pomáhala těm, kteří v něčem zaostávali, takže letos jsem v roli opravdové učitelky poprvé. A nesmírně mě to baví

- můžu s vámi sdílet svůj jazyk, kulturu a k tomu poznat nové místo. Během vysoké jsem navštívila Londýn nebo třeba Irsko, ale tohle je jiné. Je to pro mě výzva, ve které chci skutečně uspět. Česko je krásná země a skvělá šance. Navíc miluju psaní, a můžu se proto vždycky vypsat ze všech svých strastí, či sdílet s druhými všechny nové výzvy, úspěchy, chvíle, kdy se učím spolu s vámi. Je rozdíl vypomáhat a stát před třídou plnou studentů, ale ráda se učím tomu, jak být nejlepší učitelkou.

Když jsi sem přijela, co byl tvůj největší problém?

Jazyková bariéra. Když jsem tady ve škole, nebo ve městě s Pavlínou (prof. Kochová, pozn. redaktora) a jejím manželem, jsou to krásné chvíle.

Všichni mi rozumíte, mluvíte na mě anglicky, jste velmi přátelští, pohostinní a starostliví. Ale když jsem venku v obchodě, restauraci, ve vlaku nebo když jdu nakupovat do Polska, jsem sama a musím se zorientovat na novém místě. Je to pro mě ale o to těžší, že při všech povinnostech mi nezbývá čas na to, abych si sedla a začala se učit jazyk. Proto mám v plánu chybovat, protože z chyb se mi nejlépe učí. To je tedy ta nejtěžší věc. Náročný je taky časový posun, který je mezi mnou, mým partnerem a rodinou. Ten obrovský rozdíl nám komplikuje kontakt a občas se cítím odstřižnutá. Takže nejtěžší je opravdu jazyková bariéra a vzdálenost od rodiny.

Zmínila ses, že máš přítele. Jak reagoval na tvůj odjezd. Je rád, že si plníš svůj sen?

Velmi mě podporuje. Už před tím, než jsme spolu začali chodit, jsem ho upozornila, že chci cestovat a učit a že to se nezmění, ať se stane cokoli. Je šťastný za mě. Podporuje mě v čemkoliv, co dělám, a zvládáme to spolu. V listopadu mě tu navštíví, budeme spolu zdobit vánoční stromček a já ho pak navštívím v únoru. Zatím studuje, takže nemá moc času, zato ale hromadu pochopení.

Jaká česká slova ses už naučila?

Umím říct „dobrý den“, „ahoj“, „na zdraví“, „dobré ráno“, „dobrou noc“, pak něco jako bon appetit...

...dobrou chuť?

Ano! Takže „dobrou chuť“ a taky „žena“. Když už jsme v té kavárně tak umím „cappuccino“, „čaj“ a nějaké ty potraviny, ale v restauraci si raději objednávám tak, že v menu ukazují, co chci. Pamatuju si taky „na shledanou“. Pak umím pár slov mimo záznam *směje se*. Moje úředovna se řekne „kabinet“ a kdosi mě naučil „školník“. Takže určitá slova umím. Chci se ale zlepšit a ovládat i nějaké ty fráze. Jak se třeba řekne "My name is...“?

Jmenuju se.

Jmenuju se? No tak zrovna takové fráze bych se chtěla naučit.

Co pro Tebe byla největší změna v oblasti návyků? Něco, co jsi mohla dělat v Americe a tady to nejde?

Ó, dobrá otázka... Už vím. Mám velký problém s online nakupováním. Mám problém se zadáváním své stávající adresy, takže nemůžu moc nakupovat a tím aspoň šetřím. Doma jsem po obchodech chodila s přáteli a tady, když už si jdu něco koupit, jdu sama a navíc se neorientuju v cenách. Všechno mě to ale učí samostatnosti. Platím si vlastní účty, internet, za ubytování, v jídelně, za telefon. Sama si kupuju jídlo a sama

ho připravuju. Poznávám Česko, Slovensko, zjišťuju, jak cestovat, vytvářím si vlastní rutinu. Chvilí jsem taky nemohla chodit do posilovny a běhat, protože jsem to tu neznala, ale dnes už mám promyšlenou běžeckou dráhu a permanentku. S něčím jsem ale začala tady – píšu svůj vlastní blog. Každý týden se vypisuju ze všech zážitků i nových znalostí. Hodně mi to pomáhá.

K tomu běhání - kolem řeky najdeš hodně krásných míst.

Ano, to ano, je to tam opravdu hezké.

Ještě jedna otázka závěrem. Co je při učení nejdůležitější?

Empatie a porozumění. Když se učím nový jazyk, začnu na život pohlížet z jiné perspektivy. Vedle jazyka totiž nutně přijdu do kontaktu s novými tradicemi a kulturou, s lidmi, kteří mi v mateřštině nemusí rozumět. Důležité je zkrátka trénovat. Když už s někým mluvím, je lepší se bavit odlehčeně, tak, jak se bavíme teď. Hodiny ve škole jsou často příliš striktně zaměřené, moc se řeší gramatika. Obyčejný rozhovor je mnohem lepší a věřím, že i příjemnější. Proto neustále vyzývám studenty, aby se mnou mluvili i o těch nejmenších věcech. Třeba

obyčejné „Ahoj, jak se máš?“ nebo „Líbí se mi tvoje tričko!“ Tyhle malé komentáře pomáhají taky.

Tak toto je tedy Sarah, v kostce a v jazyku nám srozumitelném. Z vlastní zkušenosti mohu vřele doporučit některý z jejích After School Clubs, stojí to za to.

Děkuji za rozhovor.

Thank you for the interview.

Magdalena Bilková, 3. A
Val Pavlincová SxA

Fotky + více o Sarah:
redefiningescape.travel.blog

Konference **Rovnost mezi námi**

Dne 11. října jsme měly možnost zúčastnit se ve středisku sociálně aktivizačních služeb Lydie v Českém Těšíně konference pod názvem Rovnost mezi námi.

Dozvěděly jsme se zde, jak pracovat s handicapovanými dětmi, ale také jsme získaly informace o různých profesích z oblasti sociální sféry. Hlavním tématem konference bylo tentokrát téma Setkání okolo dítěte, kde velkou roli hraje facilitátor.

A že jste se s tímto termínem ještě nesetkali? Facilitátor je člověk, jehož úkolem je pomoci rodičům s jejich handicapovaným dítěte, které je často nad rámec rodičovských sil. Facilitátor svolá potřebné lidi, kteří s daným dítětem pracují.

s daným dítětem pracují. Mohou to být učitelé, lékaři, psychologové, či asistenti. Díky výměně informací mezi těmito odborníky a bezbrannými rodiči se ve většině případů nalézá řešení problému.

A proč nás zajímá toto téma? Již několik měsíců pracujeme v Lydii a pomáháme s handicapovanými dětmi – chodíme s nimi na výlety, v případě nutnosti s nimi trávíme volný čas.

Nechcete rozšířit naše dobrovolnické řady?

**Denisa Badová,
Veronika Kuczerová, 3. A**

TOP 5⁺³

Nejpodivnější povolání

Pokud nevíte, co byste chtěli v životě dělat nebo máte pocit, že se k ničemu nehodíte, anebo vás všechna povolání k smrti nudí, mám pro vás nabídku netradičních povolání.

1. Umývači oken mrakodrapu

Pokud byste chtěli pracovat jako umývač oken v Dubaji, musíte mít skutečně pořádné nervy ze železa. Dubaj je totiž město mrakodrapů. V Dubaji se nachází i jeden z největších mrakodrapů na světě, který se jmenuje Chalífova věž. Má neskutečných 189 podlaží. Dělat tuto práci je velice obtížné a navíc je za ni velmi nízký plat, proto ji většinou dělají přistěhovalci v zoufalé finanční situaci.

2. Bezpečnostní technik kokosových ořechů

V Karibiku a dalších exotických destinacích najdou uplatnění muži, kteří chodí po zalidněných plážích a shazují z palem kokosy, které by mohly spadnout někomu na hlavu.

3. Oblékači slonů

Sloni oháknutí do nejrůznějších slavnostních oblečků se na Srí Lance překvapivě neoblečou sami! Pro místní ceremonii je musí ustrojit pracovníci speciálních pozic.

4. Zlatokop

Zlatokop je osoba, která vyhledává zlaté nugety nebo naleziště zlata, buď pod povrchem země, v hlubinných šachtách a dolech nebo na povrchu ve skalách a v korytech řek a potoků. Tuto činnost provádí buď jednotlivec na vlastní pěst, nebo vyškolení zaměstnanci těžebních společností. Nejvíce se těží zlato v Číně, Austrálii a USA.

5. Turkolog

Legračně to možná zní, v aktuální situaci se však jedná o velmi žádanou profesi. Turkolog není znalec turecké kávy, ale kultury, jazyka, folklóru a dalších věcí, souvisejících s turkickými (starší název turkotatarskými) národy. Českým turkologem je Petr Kučera.

6. Pozorovatel zasýchající barvy

Jak společnosti vyrábějící barvy zjistí, kdy její produkt zasychá? Zaplatí si někoho, kdo doslova schnutí barvy stopuje! Namísto zdí se hrstka lidí, kteří se touto prací živí, věnuje sledování zasýchání vzorků říkat jim tak můžeme třeba také "chemici – pozorovatelé".

7. Profesionální spáček

Jak jinak zkoumat spánek než na člověku, který spí?

Profesionální spáček si pohodlně lehne a výzkumníci pomocí přístrojů sledují například jeho mozkovou aktivitu nebo tepovou frekvenci. A kolik si takový spáček vydělá? Účastník výzkumu si přijde minimálně na 60 tisíc korun za dvou až čtyřtýdenní experiment. Tester matrací a postelí si vydělá více než 20 tisíc měsíčně. Velmi příjemný způsob, jak si vydělat peníze. Tak dobrou noc!

8. Ochutnavač psího krmení

Jak asi chutnají psí granule?

Úplně přesně by vám to popsal člověk, který se v práci věnuje jejich ochutnávání. Musí posoudit chuť, nutriční hodnotu i kvalitu krmení. Takže nestačí jenom říct – dobré nebo nejezlé.

Ochutnavač mívá znalosti také o vyváženém jídelníčku a potřebných látkách, která zvířata potřebují. Pozor, aby dotyčnému ochutnavači nenarostla srst a ocas!

Tak, toto je má nabídka zajímavých prací. Takže pokud se vám, milí studenti nechce učit, tak hurá do toho a půl je hotovo!

Tereza Szkanderová, 1.A

Denisa Kufová

Rozhovor

Pro toto číslo jsem se rozhodla udělat rozhovor s novou profesorkou matematiky a zeměpisu, Mgr. Denisou Kufovou. Ta k nám byla vstřícná a ukázala, že pod dojemem přísného člověka se skrývá velmi milá a energická učitelka. Také to bylo poprvé, co jsem rozhovor nevedla já, ale moje nástupkyně Judita. Odvedla výbornou práci a její výsledek posuďte sami.

Jak se dnes máte?

Jako vždycky - výborně. Navíc je pátek, takže se těším na víkend, až si trošku odpočinu a půjdu někam na hory, nebo na kolo.

Jaké jste měla dětství?

Měla jsem pěkné dětství, hodně aktivní. Rodiče mě vedli ke sportu, dělala jsem gymnastiku, atletiku, jezdila jsem na kole, plavala... Takže jsem dostala dobrý sportovní základ a za to jsem dnes

hodně vděčná. Bylo to super, mí rodiče byli hodní.

Měla jste v mládí nějakou oblíbenou hračku?

Oblíbená hračka? Asi autodráha, pak lego a plyšák Lojzík. To byl plyšový medvídek, mám ho dodnes, má asi 30 cm a je z takové ne úplně měkoučké plyše, takže vydrží. Taky jsem měla ráda různé hlavolamy, ale přímo nejoblíbenější hračku jsem asi neměla.

Kým jste chtěla být, když jste byla malá?

Asi herečka, potom závodnice na lyžích a nakonec učitelka.

Jaké jste měla známky z předmětů, které učíte?

Z matematiky jsem měla vždycky jedničky, maximálně dvojky, ale že ji budu studovat, jsem se rozhodla až pár měsíců před podáním přihlášky na vysokou školu. Hodně mě tehdy ovlivnil doc. Maroš, který měl přednášku na gymnáziu. Uchvátila mě statistika, o které hovořil, to bylo úžasné. K matematice jsem šáhla i z racionálních důvodů – co se úvazku týče, je lepší mít obor, který je více hodinově dotovaný, a to u matematiky platí dvojnásobně. No a ze zeměpisu, to jsem měla asi jedničky dvojky, ten mě uchvátil až na střední škole. Na základní škole mě moc nebavil, ale na gymnáziu jsme měli dobrého vyučujícího, tak mě to zaujalo.

Kdo byl váš vzor?

Můj vzor? To já nevím, to se asi různilo, třeba nějakí profesoři, svým způsobem i rodiče, ale kdybych měla někoho jmenovat, tak nikoho neřeknu. Já se vždy snažím od lidí vzít to nejlepší, abych svou osobnost poskládala z těch nejlepších vlastností.

Jak jste se dostala k učitelství?

Chtěla jsem být učitelka asi od sedmé třídy, pak jsem šla na střední školu s tím, že chci být učitelka, na vysokou školu s tím, že chci učit, jen se měnily aprobace. Původně to byla biologie a tělesná výchova, pak se to změnilo na tělesnou výchovu a zeměpis, pak biologie a zeměpis a nakonec ta matematika a zeměpis, ale tělocvik si teď dodělávám a doufám, že příští rok už taky budu mít nějakou hodinu tělesné výchovy.

Kdybyste mohla dělat jakoukoli jinou práci, jaká by to byla?

Asi by mě bavilo dělat průvodce někde v cestovní kanceláři, nebo horského vůdce.

Kde se vidíte za deset let?

Asi tady ve škole? Nevím, nepřemýšlela jsem o tom, ale gymnázium je výborná škola, co se týče studentů. Navíc jsem teď třídní primy, tak doufejme, že je dotáhnu k maturitě. Každopádně za osm let bych tady měla pořád někde být.

Co děláte ve volném čase?

Hodně sportuju, chodím do přírody, plavu, jezdím na kole... Když jsem měla hodně volného času, tak jsem i fotila a ráda si i něco přečtu.

Jakou hudbu posloucháte?

Všechno. Ale nejráději mám šedesátá léta.

Jaká je Vaše oblíbená kniha?

Já nemám asi oblíbenou knihu, ale mým oblíbeným autorem je teď v poslední době Patrik Hartl. Dobře knížky má Alena Mornštajnová a samozřejmě J. K. Rowlingová, na tom jsem vyrostla. Fantasy, to bylo vždycky moje.

Jak byste se popsala jedním slovem?

Jedním slovem? To je těžké. Jenom jedním slovem? Možná sportovec tělem i duší, ale to není jedním slovem. Tak možná puntičkář, to já jsem.

Děkuji za rozhovor.

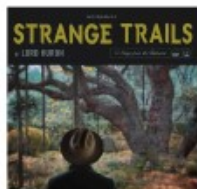

**ANNA MURYCOVÁ, 4. A
JUDITA BALUŠÍKOVÁ, TA**

CYKLUS PLAYLIST

Dnešní playlist patří usměvavé studentce nižšího gymplu. Většina z vás ji jistě zná, protože na sebe často upozorňuje hlasitým smíchem, s čímž souvisí i to, že rozhovor s ní se v klidu udělat nedá.

Toto je playlist **Rozárie Suchánkové**.

1. Deep song

Lord Hron, The Night We Met

Tato písnička mě skoro vždy rozbrečí. Když mi není zrovna do smíchu, je tato píseň moje první volba, i proto si s ní spojuju mnoho smutných vzpomínek. Moc se mi líbí její procítěnost.

2. Písnička ve sprše

One Direction, Drag Me Down

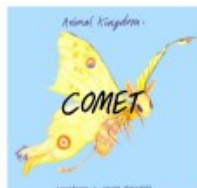
Myslím si, že tohle je jedna z nejlepších písní pro sprchování. Ráda si ve sprše zpívám a zrovna tuhle poslouchám od devíti let, a protože je velmi rytmická, dobře se mi zpívá.

3. Já tak rád trsám, trsám

Ed Sheeran, Beautiful People

U této písně se vždy strašně rozvášním. Stejně jako ta předchozí je hodně rytmická a nabitá energií, ráda si ji poslechnu, když mám dobrou náladu.

4. K učení

Cavetown, Boys Will Be Bugs

U téhle skupiny je víceméně jedno kterou písničku si pustím na soustředění protože jsou všechny pomalé, klidné a monotónní. Mám ji moc ráda a vždy mě uklidní.

5. Srdcovka

Selena Gomez, Back To You

U této písničky mám vždy dějà vu. Mám na ni hezké vzpomínky které si vždy vybavím. Na této písničce se mi hodně líbí text.

Děkuji za tvůj playlist!

Judita Balušíková, 3.TA

PTYŠE

Podle vedoucí jídelny
Michaely Pietrové

Pro tento recept jsem si zašla přímo za M. Pietrovou, paní vedoucí naší školní kuchyně. Pro ty, kteří si pod názvem pochutiny nedokáží nic představit, jedná se o věnečky plněné pudinkem, takže ideální zákusek pro návštěvu. Není nijak náročný a podle vyprávění chutnal i panu prezidentovi.

Ingredience:

Odpalované těsto:

Čtvrt litru vody
13,5 deka pokrmového tuku
lva
13,5 deka hladké mouky
Špetka prášku do pečiva
4 vejce

Krém:

Pudinkový prášek
Máslo Cukr
Trochu rumu

Odpalované těsto:

Do hrnce dáme vodu, pokrmový tuk, prášek do pečiva a přivedeme za stálého míchání k varu. Když začne voda vřít, vsypeme hladkou mouku, ihned snížíme teplotu a intenzivně mícháme, aby se nám nevytvořily hrudky.

Na mírném ohni těsto krátce spařujeme, stále mícháme, a to až do doby, kdy se těsto začne oddělovat ode dna i stěn nádoby. V tomto okamžiku je těsto "spařené" a mělo by být lesklé, pevné a husté. Pak těsto dáme do

studené misky, mícháme a zpracováváme, až nám částečně vychladne. Postupně do těsta zašleháme ručním šlehačem 4 vejce. Pak těsto dáme do zdobícího pytlíku. Na plech s pečicím papírem děláme malá kolečka/pusinky. Troubu si přehřejeme na 250/280° (max. teplota v troubě). Jakmile je trouba nahřátá, dáme do ní plech a necháme péct, dokud pusinky nenarostou. Poté ubíráme na teplotě a vytáhneme z trouby. Vychladlé pusinky rozkrojíme na půl a naplníme pudinkovým krémem s rumem.

Pudinkový krém:

Uvaříme hustý pudink a necháme ho trochu zchladnout. Poté do něj postupně zašleháme máslo, cukr a rum.

PÁR ODPOVĚDÍ PANÍ VEDOUCÍ M. PIETROVÉ NA ZVÍDAVÉ OTÁZKY:

Jaký největší úraz jste zažila při vaření?

Mně se občas podaří maximálně jen nějaké to malé říznutí, ale zažila jsem, jak jedna paní scedila brambory z kotle a na té vodě uklouzla a opařila se.

Jaký názor máte na vegetariánství a veganství?

Záleží, co člověku vyhovuje. Uznávám méně masitá jídla, jsou zdravější nejen pro nás, ale i pro životní prostředí.

Kolikrát denně si dopřáváte kávu?

Jednou, někdy i dvakrát. Nejraději mám presso a značku Tchibo.

Jaký nejpodivnější pokrm jste jedla?"

Mám pocit, že to byla sépie. V Chorvatsku jsme chytili sépii a paní domácí nám z ní udělala rizoto.

Co vás vedlo ke kariéře kuchařky?

Vždycky mě vaření bavilo a nejraději jsem, když všem strážníkům chutná.

Val Pavlincová, SxA

Jak prorazit

Výtvarné možnosti po škole

Konzervatoře a umělecké školy jsou na seznamu každého, kdo se chce věnovat umění profesionálně, ale znám i takové, kteří se vidí v mnoha jiných oborech, ale stále by si chtěli svými tvůrčími činnostmi trochu přivydělat. Dovoluji si vám představit 3 možnosti seberealizace v této oblasti, které mi připadají nejschůdnější.

1. Hvězda Inkoustu

Skvělá příležitost pro mladé spisovatele. Jedná se o soutěž pořádanou nakladatelstvím Fragment. Je zadané téma a deadline a na vás už jen je napsat příběh a přemluvit všechny rodinné známé, aby vám drželi palce! Letošní ročník už asi nestihnete, ale příští rok byste se mohli právě vy stát publikovaným autorem. Splněný sen, no ne?

Vyhlašujeme 4. ročník literární soutěže
Hvězda inkoustu

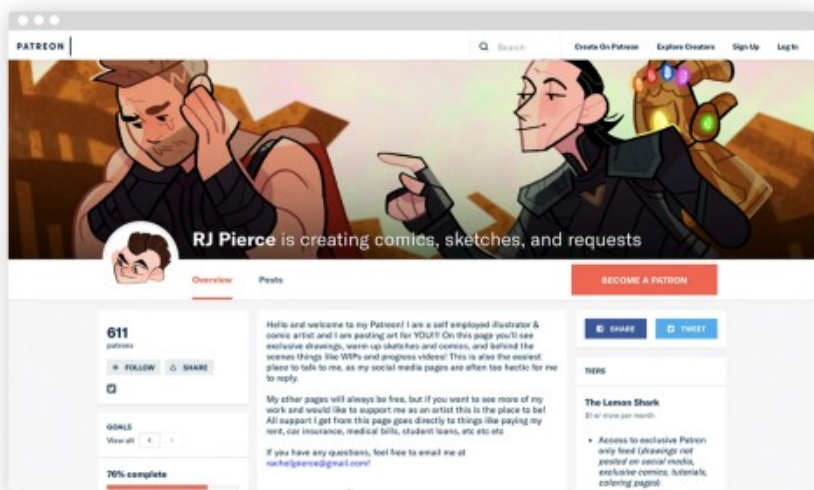

2. Komise

Ptali se vás někdy spolužáci, jestli je můžete nakreslit? Řekněte jim, že ano, ale jen pokud zaplatí. Tahle dráha je o hodně jednodušší, když máte hodně sledujících například na instagramu, ale prodávat své výrobky nebo vytvářet speciálně pro určité klienty se dá i v reálu. Jde to ztěžka, ale aspoň si budete moct sami rozhodovat o cenách.

3. Patreon

Stejně jako u komisí je tento program vhodnější pro ty, kteří jsou aktivní na sociálních sítích, ale stejně ho sem dávám. Tento program umožňuje vašim "patronům" platit menší částku každý měsíc za vaše kresby, videa, fotky... Nejlépe to však jde s ještě jinou a stabilní platformou, co si budeme nalhávat.

V. Pavlincová, SxA

Jak prorazit

Svět písmen a informací

Bylo deštivé podzimní odpoledne a já zabloudila myšlenkami do budoucnosti. Na jakou vysokou školu bych měla jít? Pro radu jsem šla ke strýčkovi Googlovi, kterému jsem řekla, aby mi našel nějaké ty vysoké, že se na to podívám.

Okamžitě se na mě ošklivě zazubily webové stránky, na kterých jsem se vyzнала asi jako v čínsky psaném průvodci, a moje nadšení pohaslo. A když už jsem teda pracně vytvořený seznam vysokých škol zkrátila na dvě hlavní adeptky, z nichž jedna stojí v Irsku, s hrůzou jsem shledala, že tím celý ten kolotoč nekončí.

A protože nás tahle mravenčí práce čeká všechny, vypracovala jsem pro vás hrubý přehled stránek, jež by se vám mohly hodit. Nepochybně najdete tisíce dalších a každá z nich

1. Přehled vysokých škol

Než začnete cokoli hledat, je dobré si ujasnit, jaký obor byste chtěli studovat. Humanitní, technický, umělecký? Níže uvedené stránky vám pak nabídnou přehled univerzit (a fakult), které dané informace nabízejí.

a) Atlas školství

Možná se vám v deváté třídě dostala do rukou nemalá brožurka s pestrou nabídkou středních škol. Společnost P. F. art však nabízí mnohem víc. Na jejich webových stránkách (atlasskolstvi.cz) naleznete filtr, který vám podle konkrétních kritérií vyhledá vysoké školy, které by vám mohly vyhovovat.

...kam na školu

b) UniLink

Pokud vás láká spíše zahraničí, pak vás poradenské centrum UniLink může navést na některou z 50 britských partnerských škol. Vyřídí také všechny potřebné formality (otestování angličtiny, vyřízení stipendií, zajištění ubytování a transferu z letiště atd.) a jeho služby jsou bezplatné. Pracovníci jsou bývalí studenti a absolventi, kteří mají k tomuto tématu blízko.

2. Jazykové pobyty

Pokud zatoužíte po cizokrajné univerzitě či jen chcete obohatit své znalosti, pak je dobré využít možnosti těchto pobytů. Naučíte se jazyk, a dokonce poznáte novou kulturu. No, neber to!

a) Stipendium do zahraničí

Ráda bych řekla, že jsem našla poklad, ale má jistý kaz. Jistě, společnost EF vám nabízí služby zahrnující vyřízení nutností ohledně nástupu na zahraniční univerzitu. Můžete díky nim vyrazit na brigádu i na obyčejný jazykový pobyt. Tyto služby jsou však placené! Suma se různí od typu služeb, ale pokud se vaši rodiče nebojí trochu prověřit peněženku, koukněte sem - <https://www.ef-czech.cz/smlp/sem/cz/>.

b) Studyline

Pokud chcete zkusit výuku v cizině - nejen na vysoké, ale i na střední, doporučuji vám tuto stránku. Zajišťují výměnné pobyty, nabízí pracovní příležitosti... Zkrátka každému podle jeho chuti. Neomezují se pouze na přilehlé kontinenty, dokážou vás dostat dokonce i do Austrálie. I u nich se za

služby platí, není to však podmínka. Pokud budete pečlivě hledat, možná se vám poštěstí a ze svého nebudete muset dát vůbec nic.

3. Erasmus+

Ráda bych zde zmínila tento projekt, který se pomalu ale jistě blíží ke svému konci. Erasmus+ je program EU na podporu vzdělávání a odborné přípravy mládeže a sportu v Evropě. Poskytuje příležitost studovat, vzdělávat se a získávat zkušenosti v zahraničí.

Erasmus+

Měla jsem možnost vyzkoušet na vlastní kůži výměnný pobyt, kdy k nám do ČR přijeli studenti z Itálie, Rumunska, Turecka, Polska a Řecka a mohu říct, že to stálo za to. Pokud by náhodou tento

projekt pokračoval i po roce 2020 a vám se naskytla možnost využít jeho možností, jděte do toho. Tady máte i odkaz -

<https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/>.

Závěrem bych chtěla dodat jen citát Arthura C. Clarka: „Jestli najdeš v životě cestu bez překážek, určitě nikam nevede.“ Tak šťastnou cestu, ať už povede kamkoliv, a přes překážky ke hvězdám!

Magdalena Bilková, 3. A

Johana Filipová

Rozhovor s absolventkou

Jakou školu navštěvuješ a ve kterém jsi ročníku?

Studuju FHS – jak my říkáme Fakultu hledající smysl – tedy Fakultu humanitních studií Univerzity Karlovy a jsem ve druhém ročníku.

Z jakých předmětů jsi dělala přijímačky na VŠ a co bys poradil těm, kteří se na ně chystají?

Přijímací zkouška se skládala z překladu anglického textu a zodpovězení několika otázek, které se ho týkaly. Je to věc, kterou by dle mého mínění zvládl každý gymnazista. Taky jsem úspěšně složila test z všeobecného přehledu na Masarykovu univerzitu obor filosofie, kde jsem se trochu bála matematické části, ale zvládla jsme to – a když jsem matematiku zvládla já, tak se

nemáte čeho bát :D. Dále není dobré se moc stresovat. Procvičit si, v čem si úplně nevěříte, ale nepanikařit z toho, že něco nevíte. Ideální je nahnat body v částech, kde si jste jistí v kramflecích.

Jsi spokojena se svým výběrem VŠ?

Ano velice, vyhovuje mi flexibilita naší fakulty a rozmanitost předmětů.

Co je nejtěžší?

Zorganizovat si studium a dokopat se k pravidelnému učení. Taky je pro mě náročné docházet na přednášky s nepovinnou docházkou, psaní esejí a odborných textů, což obnáší hledání zdrojů, schopnost citovat, parafrázovat atd. My jsme na to našťestí měli speciální předmět, ale až

v druhém semestru. V tom prvním jsem v těchto věcech trochu plavala.

Čím v současnosti nejvíc žiješ?

Vzhledem k tomu, že právě začal semestr a že v práci dělám dvanáctky, tak teď moc nežiju, ale až se to trochu uklidní, tak mám v plánu jezdit po Slam Poetry akcích, galeriích a divadlech (mám lístky na Krysaře ve Švandově divadle, tak to mi dává naději v temných chvílích :D

Na co ze studia na gymnáziu nejvíc vzpomínáš?

Na spolužáky. Ani ne tak na konkrétní lidi, spíš na to, že jsme znala 30 lidí a vídala se s nimi každý den a měla jsem si s kým povídat o přestávce. U nás na fakultě je strašně moc studentů a nikdo se s nikým v podstatě nezná.

Jsi v kontaktu se svými bývalými spolužáky?

Samozřejmě! Sice jsou (na rozdíl ode mne) většinou v Brně, ale občas se scházíme - ne tak často, jak by se mi líbilo, ale přece.

Jak vzpomínáš na dobu, kdy jsi velela Božkopisu?

Mám smíšené pocity. Víím, že kdybych to dělala teď, tak to dělám jinak a (doufám) lépe, ale na druhou stranu jsem

tehdy vůbec nevěděla, jak na to. Jsem ráda, že ve vašich rukou Božkopis vzkvétá.

JOHANA FILIPOVÁ
šéfredaktorka

Chtěla bys současným studentům gymnázia něco vzkázat?

Jestli se někomu na příští Pridemonth podaří vyvěsit duhovou vlajku, bude to můj hrdina.

Magdalena Bilková, 3. A

Udělalí jsme chybu

V. Pavlincová, SxA

Jako malý jsem se strašně bál, že mě rodiče zapomenou ve škole. Že budou mít moc práce a já budu muset zůstat v temných prostorách školní budovy a ubránit se všem příšerám, které by na mě mohly vyskočit. Kéž by mi ten strach zůstal.

Mohlo být asi po půlnoci. Měsíc jasně svítil velkými okny dovnitř a my se mohli radostí rozskočit. Žilami nám proudil adrenalin. Škola ve dne nemá žádné kouzlo, zato v noci se z ní stává labyrint tajemství a záhad. A aby toho nebylo málo, ve dne jen tak nemůžete sedět na podlaze a odříkávat tajemné říkanky.

Vůbec jsem jim nerozuměl. Zněly jako děcká patlanina, ale všem nám připadaly tak krásné. Našla je Lenka. Hádám, že jsme většinu ani nerecitovali správně.

Mohla za to jedna z nich?

Krátce na to jsme se uložili ke spánku.

Stalo by se to, kdybychom nespali?

Probudil jsem se ještě před východem slunce. Můj močový měchýř na mě úpěnlivě řval. Po cestě zpátky k našemu tábořišti jsem mimoděk vyhlédl z okna. Venku před školou stála dívka. Aspoň myslím. *Neměl jsem za ní jít.*

Napadlo mě, že by to mohla být Lenka. Myslel jsem, že nás chtěla po těch říkankách vystrašit a já jí to chtěl oplatit.

Potichounku jsem se vyplížil ven a schoval se za sloup, aby si mě nevšimla. Počítal jsem dolů od deseti a na „raz“ se vyřítíl. Dívka nikde.

Stál jsem tam jako tumpachovej. Asi mě viděla a šla se schovat, nebo zašla zpátky do školy.

Rozhodl jsem se ji hledat, a jak jsem postupoval hlouběji do budovy, stále více mi docházelo, že je tu něco špatně. Nejdřív mě zasáhl hnilobný puch a těžký vzduch nevětraných místností. Pak se začaly odlupovat kousky omítky. *Začaly, nebo tak už byly?*

Vrátil jsem se zpět k našim
spacákům. Nikdo jiný než
já tam nebyl.

Nejdřív mi hlavou proběhlo,
že je to jen hloupý sen, ale
čím déle tu jsem, tím víc
tuto myšlenku zavrhuju.

Slunce pořád nevychází.
Měsíc visí na tom samém
místě.

Vysmívá se mi?

Les vzadu za školou
nenávisťně ševelí. Jakoby
se přibližoval.

V koutech vidím oči. Nevím,
komu patří.

Od temnoty se do
měsíčního svitu občas
odlupují obrysy postav.
Chvilí mě sledují a pak
zase zmizí.

Někdo občas něco napíše
na tabuli. Snažil jsem se o
to taky. Křída nepíše.

Po zádech mi přebíhá
mráz. Chodby jakoby
nekončily.

Zkoušel jsem jít do lesa.

Po dlouhé cestě jsem došel
znovu před školu.

Chce se mi křičet.

Udělalí jsme chybu.

Skončili mí přátelé taky
tak?

Nebo jsem ji udělal jen já?

Rozhovor s redaktorem

Anna Murycová

■ Proč ses přidala k Božkopisu?

Dalo by se říct, že kvůli paní prof. Dluhošové. Navíc jsem to brala jako příležitost seznámit se s učiteli.

■ Co tě vedlo ke psaní?

Co mě vedlo... Řekněme, že jsem si i díky slohům, které jsem často psala, uvědomila, že mě to baví.

■ Jaký byl tvůj první příběh a o čem byl?

První příběh, co jsem začala psát, byla typická romantická sladárna. Žádná speciální zápletky, prostě trapná slátanina.

■ Tvůj názor na stránky jako je wattpad nebo AO3?

AO3 neznám a wattpad.. Proč ne. Nepíšu tam, ani nic nečtu (protože jsem ještě nenarazila na něco, co by mě zaujalo), ale určitě je to velká pomoc jak pro začátečníky, tak i pro zvěhlé psavce. Hodně lidí má psaní příběhů v oblibě a byla by škoda je nechat v šuplíku, nesdílet je s ostatními.

■ Myslíš si, že bys byla schopna pracovat pro redakci většín, než je ta naše?

Spíše ne, jsem hrozná v dodržování termínů. Ráda něco píšu, když se mi prostě zachce. Kdyby to bylo jako povolání, musela bych to ze sebe moc tlačit.

■ Jak se ti pracuje v našem kolektivu?

Moc dobře! Jste ohleduplné k mé nedochvilnosti.